

DES D'UNA EXPERIÈNCIA COMUNA: LA MORT

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Diumenge passat Jesús ens deia que no podíem «servir Déu i les riqueses». I avui ens ha contat la paràbola del ric epuló i el pobre Llàtzer.

Els dos personatges no ens són presentats des del punt de vista ètic. Jesús no diu que el ric quan vivia hagués estat immoral ni que Llàtzer hagués estat un creient. El que es diu del ric epuló és que visqué indiferent davant d'un pobre que vivia davant de casa seva i és presentat més com un despreocupat de la misericòrdia que com un opressor injust i estafador. I de Llàtzer només es diu simplement que era pobre. I un dia viuen tots dos una experiència comuna: la mort.

Aquesta paràbola mostra com la riquesa mundana porta a no veure les necessitats dels qui ens envolten: dels pobres, dels famolencs, dels immigrants, dels vençuts... d'aquells, però que són els predilectes de Déu.

Per al ric, com diu el text, només existien els seus cinc germans, per això mai tractà Llàtzer com un *germà*. La seva riquesa li impedia comprendre que tots els homes, sobretot els més pobres com Llàtzer, eren també germans seus.

Però el diàleg entre el ric epuló i Abraham ens diu quelcom més. Quan el ric li diu que enviï Llàtzer als seus cinc germans, Abraham li respon «que escoltin, Moisès i els profetes». Recordem les paraules del profeta Amós: «que el dret brolli com l'aigua i la justícia ragi com un torrent».

Seguir Jesús suposa prendre una opció que configuri la nostra existència. És el que demanem al Parenostre: «Faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel». O sigui, que allò que al cel no existeix: odis, avarícia, desigualtats, manca de respecte a la persona, etcètera, comenci a desaparèixer ja aquí a la terra. I una pista que ens pot ajudar a escollir el bon camí és la benaurança: «Feliços els pobres: el Regne de Déu és per a ells».

I no ho oblidem: el temps de convertir-nos s'acaba amb la mort.